Editorial

Carolina BODEA HAȚEGAN¹

Volumul I din anul 2020 al Revistei Române de Terapia Tulburărilor de Limbaj și Comunicare-RRTTLC propune cititorilor a paletă diversă de articole care surprind particularități ale specificului psihopedagogic și logopedic din țara noastră. Aceste elemente de specificitate delimitate atât din punct de vedere cantitativ, pe baza unor prelucrări statistice, cu relevanță în ceea ce privește posibilitatea de generalizare a rezultatelor la nivelul întregii populații, cât și calitativ, prin studii de caz ilustrate preponderent prin tehnica narativă, se pot constitui în modele teoretice și practice pe care membrii Asociației Specialiștilor în Terapia Tulburărilor de Limbaj din România, cu ocazia workshop-ului din data de 22.02.2020 au încercat să le delimiteze și să le ofere drept repere pentru specialiștii din domeniul limbajului și a comunicării. Volum este astfel o materializare a intențiilor delimitate de ASTTLR acum în primul trimestru al anului 2020.

Prin urmare, materialele cuprinse în acest număr al RRTTLC concretizează modele teoretice și practice, exemplifică și surprinde tocmai gama foarte diversă de preocupări din domeniul limbajului și al comunicării, preocupări care pot fi multiplicare și reduplicate, în funcție de nevoile celor care le preiau. Dintre aceste modele teoretice menționăm: importanța utilizării tehnologiilor în sfera comunicării educaționale, aspect surprins de materialul elaborat de Dorina Talaș și colaboratorii. Același practică a împletirii

tehnologiilor moderne în procesul de reabilitare a fost abordată în lucrarea coagulată în jurul simbolurilor Widgit, în timp ce lucrarea focalizată pe dizabilitatea auditivă, limba semnelor române și simboluri grafice surprinde importanța utilizării tehnicilor alternative de comunicare. Mobilizarea orofacială și masajul orofacial, o tehnică foarte specific-logopedică este adusă în prim plan, cu implicații pozitive în sfera dezvoltării abilităților de comunicare, aspect întărit de lucrarea realizată având în vedere tabloul diplegiei spastice. Necesitatea abordării interrelaționate a limbajului cu procesele cognitive și dezvoltarea autonomiei personale, cu implicații în plan relațional-comportamental, se constituie în modelul eclectic, holistic de bună practică, pe care toate articolele cuprinse în acest număr al revistei îl abordează, fie că este clar, direct ipostaziat, fie că este intuit la nivel de implicații psihopedagogice de cititor.

Având în vedere aceste variate posibilități de lectură, invităm specialiștii la reflecție și apropierea modelului care se pliază cel mai bine în practica desfășurată, mai ales acum în situație de criză mondială.

¹Conf. univ. dr., Departamentul de Psihopedagogie Specială, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca; E-mail: carolina.bodea.hategan@gmail.com

²Președinte ASTTLR